

KOŚCIÓŁ
NASZYM
DOMEM

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego w Górkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 3 (96) 1.04.2012
NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ

Egzemplarz bezpłatny

„Ustąpcie od nas smutki, troski, żale,
Gdy Pan Zbawiciel tryumfuje w chwale;
Ojcu swojemu już uczynił zadość,
Nam niesie radość...
Alleluja!”

*Z okazji Świąt Wielkanocnych,
życzę wszystkiego tego, co od Boga pochodzi.
Zmartwychwstały Baranek Boży niech otwiera
Wasze serca i uwrażliwia na miłość, radość i
pogodę ducha oraz wzajemną życzliwość.*

*Niech Zmartwychwstanie, które niesie
odrodzenie napelni Was pokojem i wiarą, niech
da siłę i ufność serca.*

*Życzę,
by światło słowa Zmartwychwstałego Chrystusa
prowadziło Was przez życie
w radości i pokoju.*

*Wesołego Alleluja!
Smacznego świątecznego „święconego”,
Błogosławieństwa Bożego
dla Waszych Rodzin i Przyjaciół.*

*“Victimae paschali laudes
Immolent Christiani.”*

Z całego serca życzy ks. Proboszcz
Szczeńś Boże

LIST DO CIEBIE

Musiałem napisać do Ciebie ten list, aby Ci powiedzieć, jak bardzo troszczę się o Ciebie. Widziałem Cię wczoraj, jak rozmawiałeś ze swoimi przyjaciółmi. Czekałem na Ciebie cały dzień mając nadzieję, że porozmawiasz ze mną. Dałem Ci zachód słońca, aby zakończył Twój dzień i chłodny powiew wiatru, abyś mógł odpocząć, i czekałem...

Nie przyszedłeś.

To mnie zraniło, ale nadal Cię kocham, ponieważ jestem Twoim przyjacielem. Widziałem Cię śpiącego zeszłej nocy i chcąc dotknąć Twoich oczu rozlałem światło Księżyca na Twoją twarz czekając, że po przebudzeniu porozmawiasz ze mną. Przygotowałem dla Ciebie tak wiele prezentów. Ty jednak obudzisz się, nie przemówiłeś do mnie ani słowem i ufny jedynie w swoje siły rozpocząłeś swój dzień. A ja w błękitie nieba, w zieleni traw, w koronach kwiatów, strumieniach górskich, kroplach deszczu siałem ku Tobie wyznanie:

"KOCHAM CIĘ"

Ubrałem Cię w ciepłe promienie słońca i nasyciłem powietrzem z zapachami natury. Moja miłość do Ciebie jest głębsza niż ocean i większa od najgłębszej potrzeby Twego Serca. Proszę Cię, porozmawiaj ze mną. Proszę Cię, nie zapominaj o mnie. Chciałbym podzielić się z Tobą tyłoma sprawami... Nie będę Ci więcej przeszkadzał. To jest Twoja decyzja. Wybrałem Cię i ciągle czekam, ponieważ jestem Twoim PRZYJACIELEM.

KOCHAM CIĘ

Jezus

**„Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, [wydane] za życie świata”.
/J 6,51/**

Ach, mój Jezu
Ogród oliwny Getsemani był świadkiem Twego duchowego cierpienia
Nie miał on aromatu oliwek, lecz był nasączony goryczą octu i ludzkimi złymi czynami;
To nie Judasz Iskariota złożył zdradziecki pocałunek na Twym świętym policzku,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
To nie Szymon Cyrenejczyk nie chciał dźwigać krzyża,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
To nie korona cierniowa przebiła Twą świętą skroń,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
To nie gwoździe przebodły Two ręce i nogi,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
To nie Piotr zaparł się Ciebie,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
To Weronika otarła chustą Twoe czcigodne oblicze,
Lecz nie ja - nędzny grzesznik;
To nie Piłat umył ręce, to nie lud chciał ocalenia Barabasa,
Lecz ja - nędzny grzesznik;
Ach, mój Jezu
Czy przychodząc w chwale Zmartwychwstania uczynisz ze mną, nędznym grzesznikiem, podobnie jak z łotrem na Golgocie i będę zwiędzał w blasku Twego majestatu rajske ogrody?
Ach, mój Jezu
Pozwól mi nieść brzemień krzyża i radować się wiecznym szczęściem w niebie.

**Niech ukrzyżowany Chrystus
podniesie wszystkich
strapionych na duchu, niech
Jego śmierć na krzyżu sprawi,
by ciężar codzienności był
lżejszy. Niech światłość
wielkanocnego poranka umocni
naszą wiarę, przyniesie nadzieję
i pokój oraz rozпали w sercach
miłość.
Wiosennej aury i głębokiego
przeżycia nadchodzących Świąt
Wielkiej Nocy A.D. 2012**

życzą

**Kapłani, Siostry Karmelitanki Dzieciątka Jezus,
Parafialny Oddział Akcji Katolickiej,
Parafialna Rada Duszpasterska,
Parafialny Oddział CARITAS,
Nadzwyczajni Szafarze Eucharystii,
Liturgiczna Służba Ołtarza,
Dziewczęca Służba Maryjna,
Młodzieżowa Grupa Apostolska,
Parafialne Grupy PDMD,
Parafialny Zespół Teatralny,
Chór Parafialny, Organiści,
Róże Różańcowe, Koło Radia Maryja, Seniorzy,
Redakcja biuletynu „ECHO”**

Wielki Post

Środą Popielcową corocznie rozpoczyna się Wielki Post. Przez kolejne 40 dni tego okresu przygotowujemy się do Świąt Wielkanocnych poprzez modlitwę, post, jałmużnę, rozważanie Słów Pisma Świętego, uczestniczenie w nabożeństwach takich jak: Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale czy Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa w wykonaniu Grupy Teatralnej działającej w naszej parafii. Właśnie dla prawie czterdziestu naszych parafian, okres Wielkiego Postu nierozłącznie związany jest z wcielaniem się biblijne role i apostołstwem poprzez uczestnictwo we wspomnianym Misterium, które nie jest spektaklem lecz nabożeństwem. Wiele osób uważa, że czas Wielkiego Postu jest okresem pokuty i „rezygnacji” z czegoś – przyjmowaniem postanowień i wyrzeczeń. Mimo penitencjarnego charakteru jest to okres w życiu Kościoła i każdego chrześcijanina, w którym oddajemy się refleksji nad zbawienną męką Jezusa, sensem chrześcijańskiego życia, zaglądamy w głąb naszych sumień oraz przywiązujemy więcej uwagi do potrzeb duchowych. Dla katechumenów przygotowujących się do chrztu w Wielką Sobotę jest to ostatni etap ich inicjacyjnej drogi w stronę Kościoła. Czterdziestodniowy Wielki Post opiera się na symbolice biblijnej, związanej z liczbą czterdzieści. W okresie potopu deszcz padał przez czterdzieści dni i nocy, Izraelci wędrowali przez pustynię przez 40 lat nim dotarli do Ziemi obiecanej, Jezus spędził czterdzieści dni na pustyni, przygotowując się do służby publicznej.

Data Wielkanocy, uzależniona jest od kalendarza księżycowego, z którego korzystano w tradycji żydowskiej i który wyznaczał dzień Paschy. Tak więc również data rozpoczęcia Wielkiego Postu jest zmienna. Pierwszy sobór ekumeniczny zwany również I soborem Nicejskim, zwołany przez Konstantyna Wielkiego w 325 roku, ujednolicił datę obchodzenia Wielkanocy, wyznaczając ją na pierwszą niedzielę po żydowskim święcie Paschy. Jest to jednocześnie pierwsza niedziela po pierwszej wiosennej pełni księżyca. W rezultacie święta Wielkanocne mogą przypadać w jedną z niedziel między 22 marca a 25 kwietnia.

Wielki Tydzień

Ten najbardziej uroczysty w całym Kościele Tydzień rozpoczyna się Niedzielą Męki Pańskiej, zwaną również Niedzielą Palmową, ponieważ przynosi się do Świątyni tego dnia palmy, święci je, oraz niosąc palmy podąża się w uroczystej procesji na pamiątkę tryumfalnego wkroczenia Jezusa do Jerozolimy. Najważniejszym elementem czytań biblijnych tego dnia jest opis Męki Pańskiej z Ewangelii św. Marka. Kulminacją Wielkiego Tygodnia są trzy najbardziej święte dni nazywane Triduum Paschalnym. Triduum rozpoczyna się w Wielki Czwartek Mszą Wieczery Pańskiej, przypominającą ustanowienie Najświętszego Sakramentu. Po zakończonej Liturgii przenosi się Najświętszy Sakrament do ołtarza – ciemnicy, na pamiątkę pojmania i nocy spędzonej przez Jezusa w więzieniu, oraz organizuje się czuwania i adoracje do późnych godzin nocnych. Nabożeństwo wielkopiątkowe stanowi kontynuację Triduum Paschalnego. W żadnym kościele nie odprawia się w tym dniu Mszy Świętej. Najważniejszą częścią nabożeństwa wielkopiątkowego jest czytanie opisu męki Pańskiej z Ewangelii św. Jana oraz adoracja Krzyża, będącego symbolem śmierci, jak i zmartwychwstania. Po odmówieniu uroczystej dziesięciowezwaniowej modlitwy powszechnej, wierni zgromadzeni w świątyni przyjmują Komunię Świętą. Następnie Najświętszy Sakrament przenoszony jest do ołtarza – Grobu Pańskiego, gdzie kontynuowana jest adoracja i modlitewne czwanie, aż do Wigilii Paschalnej. Wielkosobotnie obrzędy rozpoczynają się wieczorem, Liturgią Światła. Do rozpalonego ogniska udaje się uroczysta procesja, gdzie dokonuje się poświęcenia ognia od którego zapala się Paschał i świece przyniesione przez wiernych. Kapłan uroczystie wnosząc Paschał do nieoświetlonej Świątyni woła: „Światło Chrystusa”, a wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki”. Kolejnym elementem składającym się na obrzęd Wielkiej Soboty jest Liturgia Słowa. Składa się ona z siedmiu czytań ze Starego i Nowego Testamentu. Słuchamy opisu stworzenia świata, ofiary Abrahama, przejścia Izraela przez Morze Czerwone oraz czytań z ksiąg prorockich. Słuchamy także Listu św. Pawła do Rzymian oraz jego nauki o znaczeniu chrztu. W czasie Liturgii Słowa rozbrzmiewa również po raz pierwszy po czterdziestodniowym czasie pokuty radosne Alleluja. Następną częścią wielkosobotnich obrzędów jest Liturgia Chrzcielnia podczas której, poświęca się wodę chrzcielną na cały rok, udziela się chrztu katechumenom oraz odnawia się przyrzeczenia chrzcielne. Następnie podczas Liturgii Eucharystycznej przyjmujemy Komunię Świętą. Na zakończenie obrzędów Triduum Paschalnego odbywa się niezwykle uroczysta Procesja Rezurekcyjna. Chrześcijanie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana, Chrystus zmartwychwstał.

Na podstawie: *Tradycje Katolickie* Joanne Turpin
Mariusz Łomnicki

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI PARAFII

**W Wielki Wtorek
3 kwietnia 2012 r. o
godz. 17⁰⁰ Msza Św. w
kościele a po niej Droga
Krzyżowa ulicami parafii z
Gołkowic do Skrudziny.**

Rozpoczęcie w kościele w Gołkowicach,
zakończenie w kaplicy w Skrudzinie. O
przygotowanie i przeprowadzenie prosimy
młodzież, ministrantów, lektorów z Księdzem
Krzysztofem.

**Zwycięzca śmierci,
piekła i szatana
staje przed nami
w chwale
ZMARTWYCHWSTANIA**

**Wszystkich potrzebnych łask
od Zmartwychwstałego Pana,
radości i pokoju płynącego ze
zwycięstwa Jezusa nad śmiercią,
niezachwianej nadziei,
że z Chrystusem,
który żyje, jesteśmy w stanie
przetrwąć nawet najtrudniejsze chwile
oraz odwagi, by na drogach życia
świadczyć nieustannie
o zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią**

życzą

**Dyrektorzy wraz z społecznościami szkolnymi
Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w
Gołkowicach, Szkoły Podstawowej im. Jana
Brzechwy w Skrudzinie,
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach,
Sołtysi wsi: Gołkowice Dolne,
Gołkowice Górne, Skrudzina, Gaboń - Pracza,
OSP Gołkowice Górne.**

Triduum Paschalne 2012

Porządek nabożeństw w Parafii Gołkowice

Wielki Czwartek

O godz. 18.00 Msza Święta Wieczery Pańskiej

Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy po Mszy Św. od 19.00 do 22.00

Porządek adoracji:

19.00 do 20.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych (adorację prowadzi
Koło Radia Maryja)

20.00 do 21.00 mieszkańcy Gołkowic Górnych i młodzież (adorację
prowadzą: Ks. Katecheta i Młodzieżowa Grupa Apostolska)

21.00 do 22.00 mieszkańcy Skrudziny i Gabonia Praccki (adorację
prowadzi Lidia Szewczyk ze swoją grupą)

Wielki Piątek

Adoracja Pana Jezusa
od 8.00 do 24.00

Porządek adoracji:

8.00 do 9.00 Siostry zakonne

9.00 do 10.00 mieszkańcy

Skrudziny i Gabonia - Praccki

10.00 Droga Krzyżowa dla wszystkich dzieci (ks. proboszcz)

11.00 do 12.00 seniorzy, emeryci i renciści

12.00 do 13.00 róże różańcowe

13.00 do 14.00 ministranci i lektorzy

14.00 do 15.00 adoracja prywatna

15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego: Pani Alfreda Biel i Pani
Wioletta Ciula

16.00 Nabożeństwo Drogi Krzyżowej na sposób kalwaryjski (Pan
organista Stanisław Adamczyk i Pan Andrzej Kałuziński)

17.00 Liturgia Wielkiego Piątku

19.00 Gorzkie Żale – wszystkie części

20.00 do 21.00 Droga Krzyżowa i adoracja - aspiranci, ministranci i
lektorzy

21.00 do 22.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych i Górnych (pod
przewodnictwem Chóru Parafialnego)

22.00 do 23.00 Grupa młodzieżowa pod przewodnictwem Ks.
Katechety

23.00 do 24.00 Droga Krzyżowa na sposób kalwaryjski (Pan organista
Stanisław Adamczyk i Pan Andrzej Kałuziński)

Wielka Sobota

Adoracja Pana Jezusa od 8.00 do Wigilii Paschalnej w Wielką Noc
Zmartwychwstania Pańskiego:

Porządek adoracji:

8.00 do 9.00 Siostry zakonne

od 9.00 do 10.00 mieszkańcy Skrudziny i Gabonia – Praccki

10.00 do 11.00 wszystkie dzieci

11.00 do 12.00 ministranci i lektorzy

12.00 do 13.00 róże różańcowe – zelatorki róż pod
przewodnictwem Pani Stanisławy Krzak i Janiny Konstanty

13.00 do 14.00 adoracja prywatna

14.00 do 15.00 młodzież

15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego: starsi, seniorzy i
emeryci

16.00 do 17.00 adoracja prywatna

17.00 do 18.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych (prowadzi
Koło Radia Maryja)

18.00 do 19.00 mieszkańcy Gołkowic Górnych (prowadzą
zelatorzy róż pod przewodnictwem Pani Józefy Kurzeja)

NABOŻEŃSTWO WIGILII PASCHALNEJ PROCESJA REZUREKCYJNA

**O godz. 19.00 będziemy
przeżywać nabożeństwo Wigilii Paschalnej**

*W Wielką Noc Zmartwychwstania Pańskiego
rozpocznie się ono od poświęcenia ognia, paschału,
wody chrzcielnej oraz odnowienia przyrzeczeń
chrzcielnych. Potem weźmiemy udział we Mszy Św.
o zmartwychwstaniu Chrystusa. Nabożeństwo
zakończy uroczysta procesja rezurekcyjna.*

POŚWIĘCENIE POKARMÓW W WIELKĄ SOBOTĘ

*W Gołkowicach w kościele o godzinie:
9.00; 10.00; 11.00 i 11.30. (po poświęceniu
pokarmów pozostanemy na adorację krzyża)*

W Skrudzinie w kaplicy o godzinie 11.00

Msze Święte w Wielką Niedzielę i Poniedziałek Wielkanocny

Niedziela Wielkanocna 8 kwietnia 2012 r.

Msze Św.:

7.00 i po niej procesja eucharystyczna dla uczczenia i
podkreślenia ważności tego wielkiego Święta

8.00 - w Kaplicy w Skrudzinie

9.00

10.30

12.00

16.00 Nieszpory i Msza Św.

Poniedziałek Wielkanocny 9 kwietnia 2012 r.

Msze Św.:

7.00

8.00 - w Kaplicy w Skrudzinie

9.00

10.30

12.00 (sakrament Chrztu Św.)

Nie będzie Mszy Św. po południu!

Pomysł na samodzielnie wykonane ozdoby Wielkanocne

**Wielkanoc obok Bożego Narodzenia to najpopularniejsze
święta katolickie.** Mimo iż, podczas nich panuje
inna atmosfera, to jednak podobnie jak w
przypadku Gwiazdki nie może zabraknąć w naszym
domu **prześlicznych dekoracji świątecznych.**
Przede wszystkim, ozdoby wielkanocne cechują się
żywą kolorystyką i ciekawą formą. Ponadto, mogą
być one stworzone z najrozmaitszych tkanin. W
sklepach z pamiątkami wielkanocnymi odnajdziemy
mnóstwo dekoracji świątecznych, ale
najcudowniejsze są te, które wykonamy
samodzielnie, zwłaszcza przy pomocy maluchów,

sprawia nam to wiele radości i poczucie iż zostały one wykonane
samodzielnie wprawiają w poczucie dumy!

Nie ulega wątpliwości to, iż znakiem rozpoznawczym Wielkanocy są
pisanki, które wyróżniają się szerokim asortymentem. Oczywiście, do
najpopularniejszych należą kraszanki stworzone z **wydmuszek**, ale coraz
modniejsze są również pisanki powstałe z **włóczki, drewna,
styropianu, ryżu, papieru**, a najmłodszy wręcz uwielbiają wyroby
czekoladowe. Z pewnością, pisanki muszą być bardzo kolorowe –
zielone, czerwone, żółte, niebieskie, pomarańczowe, różowe, a
co najważniejsze zdobione oryginalnymi motywami występującymi w
postaci **kwiatków, kropek, pasków, zygzaków, króliczka** czy
kurczaczka wielkanocnego. Niektóre z nich są również dekorowane
napisami, np. Wesołego Alleluja! Większość kraszanek posiada
zawieszki, dzięki którym mogą być wieszane na drzewku wielkanocnym
bądź na drzwiach domu.

Piękną ozdobą świąteczną jest **stroik**, który może mieć formę wielkiej
pisanki fantazyjnie pomalowanej. Oprócz tego, coraz modniejsza staje się
choinka wielkanocna, na której wieszamy nie tylko barwne kraszanki,
ale i kokardki, zajączki, baranki czy kurczaczki z czekolady, papieru lub
kordonku. Ponadto, często widziany jest ż spodeczek z **rzeżuchą**, na
której wyleguje się np. wielkanocny baranek i zajączek. Nie zapominamy
również o flakonach z motywami wielkanocnymi, w których umieszczamy
baze, przeplatane **żonkilami, bukszpanem** czy **forsycjami**. Jednak
do najbardziej powszechnych ozdób świątecznych należy **koszyczek ze
świeconką** wielkanocną. Poza tym, w ostatnim czasie panuje także
moda na **wieńce wielkanocne**, którymi można dekorować drzwi a
także groby naszych najbliższych. Na uwagę zasługują również **wyroby z
masy solnej**, które wspaniale mogą zdobić nasze wnętrza. Mowa tu
głównie o barankach, zajączkach, kurczaczkach czy pisankach. Nie ulega
wątpliwości to, iż duże znaczenie odgrywa **dekoracja stołu
świątecznego**, przy którym spożywamy wieczerę paschalną lub
wielkanocne śniadanie, dzielimy się jajkiem i składamy sobie życzenia.
Oczywiście, musi być on udekorowany barankiem wielkanocnym, np. z
cukru lub z ciasta, który zwiastuje nam zmartwychwstanie Chrystusa.
Ponadto, kolejną obowiązkową dekoracją jest **świeca paschalna**. Mile
widziane są również **serwetki z akcentami wielkanocnymi** czy też
ozdoby z papieru oraz bukszpan który zazwyczaj przypinamy do brzoju
obrusa. W ostatnim czasie coraz większe uznanie zyskuje **zewnętrzne
oświetlenie świąteczne**, gdzie lampki zwykle mają postać baranków,
pisanek bądź zajączków. Dlatego pamiętajmy o dekoracjach
świątecznych, podtrzymujmy nie tylko wielkanocne zwyczaje ale również
formy wykonania **samodzielnie** ozdób świątecznych, bo któż nie lubi
pięknie ozdobionego wnętrza domu, stołu który ukazuje nastrój Świąt
Wielkanocy, ale także wprowadza radość i święto do naszych serc!

**Wesołego Alleluja oraz wiele radości z wykonania
samodzielnie pięknych ozdób Świątecznych.**

„ Rita ”

Modlitwa czasu wielkanocnej radości

Królowo nieba, wesel się, alleluja,
Albowiem Ten, któregoś nosiła, alleluja,
Zmartwychwstał, jak powiedział, alleluja,
Módl się za nami do Boga, alleluja.

V. Raduj się i wesel, Panno Maryjo, alleluja.

R. Bo zmartwychwstał Pan prawdziwie, alleluja.

Módlmy się: Boże, któryś przez zmartwychwstanie
Syna Twego, Pana naszego
Jezusa Chrystusa, świat uweselił raczył, daj nam,
prosimy, abyśmy przez Matkę Jego, Najświętszą
Maryję Pannę, radości żywota wiecznego dostąpili.
Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**„Bóg nie zszedł na ziemię,
aby cierpienie znieść czy wyjaśnić,
lecz aby je napęlić swoją obecnością”**

(Paul Claudel/)

Wielki Post przybliża nas do Chrystusowego krzyża. Często zastanawiamy się nad sensem cierpienia i jego tajemnicą. Nie możemy ogarnąć go naszym umysłem, zadajemy sobie wiele pytań, na które i tak nie uzyskamy odpowiedzi. Cierpienie nas przenika, ma głęboki, transcendentny wymiar. Wielki Post to również czas zadumy nad życiem i śmiercią. Jest chwilą, w której umęczony Jezus Chrystus jest nam bardzo bliski, łączymy się z Nim w ogromnym bólu i wpatrujemy w krzyż, będący symbolem zbawienia i zwycięstwa życia nad śmiercią. Wielkanocny poranek, jego światłość jest wielkim tryumfem życia. Jego pozytywna energia umacnia strapiionych na duchu i pokrzepia cierpiących, przybliżając do zwiedzania rajszych ogrodów w majestacie Chrystusa. Oto kilka myśli, które nasuwają się w kontekście Wielkiego Postu.

A gdy przyjdzie cierpienie...

Cierpienie jest nieodłącznie wpisane w naszą egzystencję. Nie ma chyba człowieka, którego nie dotknęło cierpienie. „Wszyscy ludzie w swoim życiu cierpią”. Takie stwierdzenie zawarł Jan Szczepański w książce pt. „Sprawy ludzkie”. Trudno nie zgodzić się z tą dosyć pesymistyczną refleksją. Cierpienie jest bowiem najpowszechniejszym zjawiskiem życia. Stanowi przedmiot rozważań wielu filozofów od czasów starożytnych aż do dzisiaj. Wiele uwagi poświęcał mu również wielki moralny autorytet Jan Paweł II. Już w orędziu radiowo - telewizyjnym wygłoszonym dzień po zakończeniu konklawe 17 X 1978 r. podkreślił: „(...) u progu mojego pontyfikatu chcę oprzeć się przede wszystkim na tych, którzy cierpią (...)”¹. Cały jego pontyfikat naznaczony był przecież osobistym cierpieniem. Nie jest łatwo mówić o cierpieniu. To temat wzniosły, piękny, ale zarazem trudny. Rodzi wiele pytań, które mają bardzo często charakter retoryczny.

W moich rozważaniach chciałabym „pochylić się” nad człowiekiem, który cierpi. Cierpi fizycznie, duchowo, przez innych, przez los, a może przez siebie samego? Jak człowiek radzi sobie z cierpieniem, kiedy ono się pojawi? Jaka jest jego reakcja?

Jak już wspominałam, nikomu nie uda się przejść przez życie bez dotyku cierpienia. Słusznie zauważa Jan Szczepański, że już nawet towarzyszy nam ono przy narodzinach. „Od chwili urodzenia, gdy wychodząc z łona matki reagują na pierwsze zetknięcie ze światem bolesnym krzykiem”². Cierpienie jest właściwością istot żywych. Tworzy niejako wspólny dla wszystkich ludzi świat przeżyć. Nie ma znaczenia czy ktoś jest biedny, bogaty, wierzący czy też niewierzący. Nikt nie może powiedzieć, że potrafi uciec przed uczuciem bólu. Skąd bierze się cierpienie? Jaka jest jego natura? Nie chodzi mi tutaj o szczegółową analizę, bardziej o krótką refleksję. Pozwolę sobie przytoczyć kilka podobnych opinii na ten temat, choć autorstwa różnych osób. „Ludzkie cierpienie jest nie tylko cierpieniem wskutek skończoności, jakkolwiek zawsze jest również tym. Ukazuje się ono przede wszystkim jako cierpienie wskutek zła, które dzieje się pomiędzy ludźmi”³. „Człowiek cierpi z powodu zła, które jest jakimś brakiem, ograniczeniem lub wypaczeniem dobra. Tak więc w rozumieniu chrześcijańskim rzeczywistość cierpienia tłumaczy się poprzez zło, które zawsze w jakiś sposób jest odniesione do dobra”⁴.

„(...) cierpi się przez świadomość istniejącego zła (...)”⁵. Epikur z Samos głosił, że szczęście polega na doznawaniu przyjemności, a nieszczęście na doznawaniu cierpień. W słynnym czwórmianie Epikura pojawia się cierpienie jako jedna z czterech obaw, które nękały człowieka. Wszyscy są zgodni, że cierpienie ma związek ze złem. Władysław Tatarkiewicz w swojej pracy „O szczęściu”, dokonując klasyfikacji cierpienia, mówi o jego wymiarze cielesnym i duchowym. Ludzkość zmierza do tego, aby radzić sobie z przykrymi doznaniem. Medycyna osiąga coraz większe postępy na drodze eliminowania i uśmierzania bólu cielesnego. Są także sposoby zmniejszające cierpienia natury psychologicznej. Ale jak poradzić sobie z bólem na poziomie filozoficznym, moralnym, który w jakimś sensie posiada naturę psychologiczną? Cierpimy, gdy spotyka nas niesprawiedliwość ekonomiczna, społeczna, bo nie możemy zaspokoić naszych czasem

falszywych ambicji, bo dotyka nas beznadziejność i rozpacz. Jest nam źle, bo kochamy, a ktoś nie odwzajemnia naszej miłości. Jesteśmy dyskryminowaną grupą społeczną czy narodowościową. Cierpimy, bo mamy odczuwające ból ciało i odczuwającą strach duszę...

Co robimy, gdy przyjdzie cierpienie? Czy jesteśmy w stanie przewidzieć nasze reakcje? Myślę, że nie. Zgodziłabym się z Władysławem Szymborską, która mówi: „Tyle wiemy o sobie, ile nas sprawdzone”. Różnimy się bardzo w sposobach radzenia sobie z cierpieniem. Powtórzę za Władysławem Tatarkiewiczem, że „każdy człowiek ma określoną pojemność na cierpienie, której nie może przekroczyć”⁶. Jego teza jest zbliżona do poglądów Schopenhauera, który twierdził, że „w każdej jednostce miara właściwego jej cierpienia jest przez jej naturę raz na zawsze wyznaczona”⁷. Człowiek nie godzi się na zło, na nieszczęście, które go spotyka. Pyta „dlaczego” i nie potrafi dać jednoznacznej odpowiedzi. I tu spieszy nam z pomocą Ojciec Święty, który podpowiadał: „Cierpienie ludzkie zawsze jest tajemnicą”⁸. On starał się zgłębić tę tajemnicę poprzez odniesienie do Chrystusa. Zgodnie z myślą chrześcijańską, cierpienie pojawiło się w życiu człowieka wraz z grzechem pierworodnym. Odtąd zostało ono wpisane w kondycję ludzką. Pismo Święte jest wielką księgą o cierpieniu. Z jego kart wyraźnie wylania się wiele cierpiących postaci np. Hiob - człowiek sprawiedliwy, który zostaje doświadczany wielorakimi cierpieniami (utrata majątku, dzieci, ciężką chorobą) i przyjmuje je z godnością. Jego cierpienie jest cierpieniem niewinnego i trzeba je odczytać jako tajemnicę, której człowiek nie jest zdolny do końca przeniknąć swym rozumem. Wraz z męką Chrystusa całe cierpienie ludzkie znalazło się w nowej sytuacji. W liście apostołskim „Salvici doloris” o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia Jan Paweł II nauczał: „Chrystus wyniósł zarazem ludzkie cierpienie na poziom odkupienia przeto też w swoim ludzkim cierpieniu każdy człowiek może stać się uczestnikiem odkupieńczego cierpienia Chrystusa”⁹. Człowiek wierzący szuka „religijnego” sensu cierpienia. W nim tkwi bowiem szczególna moc, która przybliża go wewnętrznemu do Chrystusa. Jeśli człowiek potrafi odkryć zbawczy sens cierpienia, stanie się bardziej otwarty na bliźniego, wzmocni się jego zdolność empatii.

Max Scheler zwraca uwagę na inny aspekt cierpienia, pojawiający się w Piśmie Świętym, np. w Liście do Koryntian: „Chrześcijańska koncepcja cierpienia domaga się więcej niż cierpliwego znoszenia cierpień”¹⁰. Filozof odczytuje wersy Biblii w ten sposób, że chrześcijanin jest zdolny miłować cierpienie, a nawet go poszukiwać. Znamy w historii Kościoła piękne postaci męczenników. Męczeństwo to wyjątkowe cierpienie. Święci męczennicy dają świadectwo prawdzie, że cierpienie prowadzi do zbawienia i nadaje życiu najwyższy sens. Dariusz Karłowicz ujmując to następująco: „Naśladowanie Chrystusa poprzez cierpienie i śmierć prowadzi bowiem do całkowitego zjednoczenia wierzącego ze Zbawcą”¹¹. A co się stanie, jeśli przygniecie nas ogrom nieszczęścia i zabraknie nam siły na jego udźwignięcie. Może dojść do buntu, a u człowieka wierzącego nawet do kryzysu wiary. Stajemy się bezradni, zagubieni, prosimy o ocalenie. To wołanie o ocalenie tradycja Wschodu nazywa epiklezą, przyzywaniem Boga. „Epikleza ludzi cierpiących jest najgłośniejszym wołaniem do Boga z powierzchni naszej Ziemi”¹². Jan Paweł II słusznie zauważał, że cierpienie ludzkie budzi współczucie, budzi także szacunek. Ma taką siłę, że nie potrafimy przejść koło niego obojętni. Otwieramy się na bliźniego. Ojciec Święty nauczał, że cierpienie powinno się przezwyciężać miłością. Prawidłowo odczytał tę myśl Ojciec Pio. „Ojciec Pio z odwagą i siłą przez całe życie zgłębiał tajemnicę cierpienia, której żaden umysł ludzki nie jest w stanie pojąć, jeżeli nie odniesie się jej do miłości”¹³. Biedaczyna z Pietrelciny podjął się realizacji dzieła Domu Ulgi w Cierpieniu. Nie bez powodu powiedział do lekarzy, że do łóżka chorego należy przynieść miłość, a wtedy jest szansa na działanie lekarstw. Pięknym przykładem pochylenia się nad cierpiącym człowiekiem jest także Matka Teresa z Kalkuty. Człowiek doświadczający cierpienia zaczyna zastanawiać się nad sobą, nad swoim życiem, poddaje się refleksji. Człowiek zdrowy zarówno w sensie fizycznym, jak i duchowym

⁷ Burkot S., *Współczesna literatura polska*, Warszawa: WSiP, 1977, s. 229.

⁸ Tatarkiewicz W., *O szczęściu*, Warszawa: PWN, 1985, s. 147.

⁹ Ibidem, s. 153.

¹⁰ Masłowski D., W., *Aforyzmy polskie*, Kęty: Antyk, 2001, s. 45.

¹¹ Jan Paweł II, *Ewangelia cierpienia*, Kraków: Znak, 1997, s. 303.

¹² Scheler M., *Cierpienie, śmierć, dalsze życie*, przeł. A. Węgrzecki, Warszawa: PWN, 1994, s. 57.

¹³ Karłowicz D., *Arcyparadoks śmierci*, Kraków: Znak, 2000, s. 266.

¹⁴ Internet, www. wstań. sercanie. org. pl

¹⁵ Violi P., *Wolność miłowania bez granic i uwarunkowań* [w:] Głos Ojca Pio, 28/2004, s. 28- 29.

¹ Szczepański J., *Sprawy ludzkie*, Warszawa: Czytelnik, 1980, s. 9.

² Jan Paweł II, *Ewangelia cierpienia*, Kraków: Znak, 1997, s. 7-8.

³ Szczepański J., *Sprawy ludzkie*, Warszawa: Czytelnik, 1980, s. 9.

⁴ *Pytając o człowieka, myśl filozoficzna J. Tischnera*, pod red. Ks. W. Zuziaka, Kraków: Znak, 2001, s. 87- 88.

⁵ Jan Paweł II, *Ewangelia cierpienia*, Kraków: Znak, 1997, s. 286.

⁶ Tatarkiewicz W., *O szczęściu*, Warszawa: PWN, 1985, s. 144.

uczy się przyjmowania cierpienia od nieuleczalnie chorych. Aby przyjąć cierpienie trzeba się do tego dobrze przygotować. Taką szkołą życia w tym sensie są hospicja, w których cierpienie jest zwielokrotnione.

Czy świadomość wszechobecnego cierpienia może paraliżować nasze istnienie? Nie powinna. Musimy je akceptować jako fakt i składnik życia. Co więcej, musimy starać się nadawać mu sens, choć nie jest to łatwe. Nasze wysiłki powinniśmy skierować w stronę przeciwdziałania cierpieniom, które mają podłoże w zachowaniach innych ludzi. Najgorzej jest z cierpieniami przynoszonymi przez los (np. śmierć bliskich). Wobec nich jesteśmy bezradni. Te cierpienia możemy tylko przezwyciężać. Pomocą mogą okazać się inne wartości, które pozwolą przetworzyć ten ból. Należy mieć świadomość, że jakkolwiek są one bardzo ważnym elementem ludzkiego życia, ale na szczęście nie jedynym. Zakończę swoje przemyślenia cytatem: „Rozkosze osłabiają, a cierpienia hartują i mnożą siły człowieka”¹⁶.

Agata Masternak - Nawojowska

Objawienia na przestrzeni dziejów Gietrzwałd

Odmawiajcie gorliwie różaniec

27 czerwca 1877 roku 13-letnia Justyna Szafryńska wracała z kościoła w Gietrzwałdzie do domu. Przygotowywała się do Pierwszej Komunii i właśnie zdała egzamin u proboszcza, ks. Augustyna Weichsela. Gdy na głos dzwonu odmówiła Anioł Pański, na klonie rosnącym koło plebanii zobaczyła niezwykłą jasność, a w niej białą ubraną postać, z długimi włosami opadającymi na ramiona, siedzącą na złotym tronie, udekorowanym perłami. Po chwili zauważyła jasny blask zstępujący z nieba i anioła ze złotymi skrzydłami, w białej szacie przetykanej złotem, z białym wieńcem na głowie, który złożył niski ukłon postaci siedzącej na tronie. Gdy dziewczynka odmówiła Pozdrowienie Anielskie, postać podniosła się z tronu i wraz z aniołem uniosła się do nieba. Tak rozpoczęły się objawienia Matki Bożej w Gietrzwałdzie, które trwały do 16 września.

Przebieg objawień

Dziewczynka opowiedziała wszystko proboszczowi, który polecił jej następnego dnia przyjść na to samo miejsce. Gdy zadzwoniono na Anioł Pański, drzewo klonu zostało oświetlone. Wokół niego utworzył się złoty krag, a na jego tle ukazał się tron ze złotą ozdobioną perłami, do którego dwaj aniołowie przyprowadzili Najświętszą Dziewicę. Gdy usiadła, inni dwaj aniołowie przynieśli Dziecię Jezus w niebiańskim blasku, trzymające w lewym ręku kulę ziemską i posadzili Je na lewym kolanie Matki Bożej. Jeszcze inni dwaj aniołowie unosili błyszczącą koronę nad głową Madonny. Inny znów anioł przyniósł złote berło i trzymał je w prawej ręce nad koroną. Nad wszystkimi pojawił się jeszcze jeden anioł, który wskazywał na wielki krzyż bez wizerunku Chrystusa ukrzyżowanego, znajdujący się w pozycji poziomej. To objawienie trwało pół godziny. Następnego dnia, 29 czerwca, w Uroczystość Świętych Piotra i Pawła nastąpiło takie samo objawienie i trwało tak samo długo.

30 czerwca Matka Boża objawiła się sama, siedziała na tronie i w takiej pozycji ukazywała się codziennie wieczorem podczas odmawiania różańca. Tego dnia po raz pierwszy miała wizję 12-letnia Barbara Samulowska, która przyszła wraz z Justyną. Na polecenie proboszcza Szafryńska zapytała Najświętszą Pannę: "Czego żądasz Matko Boża?" i otrzymała odpowiedź: "Życzę sobie, abyście codziennie odmawiali różaniec."

1 lipca Szafryńska zapytała: "Kto Ty jesteś?" i usłyszała w odpowiedzi: "Jestem Najświętsza Panna Maryja Niepokalanie Poczęta." Odtąd Szafryńska i Samulowska miały codziennie objawienia w czasie nabożeństwa różańcowego wieczorem. Wizje rozpoczynały się zwykle przy odmawianiu drugiej tajemnicy różańca, a kończyły się w czasie czwartej tajemnicy lub na początku piątej tajemnicy.

25 lipca po raz pierwszy zaszła różnica w zeznaniach dzieci. Szafryńska powiedziała, że Matka Boża wyraziła życzenie, aby w czasie odmawiania różańca stały dwie chorągwie i krzyż na placu kościelnym, pod klonem, natomiast Samulowska nie mówiła nic o życzeniu Bogarodzicy, tylko że widziała jak podczas objawienia koło niej stał krzyż i dwie chorągwie. Na tę różnicę w zeznaniach proboszcz zareagował bardzo gwałtownie, poddał w wątpliwość prawdę całego objawienia. Wówczas gospodarz z Woryt, Józef Gross, zjawił się u proboszcza, zapewnił go o prawdziwości Barbary i oświadczył, że bierze ją do siebie i wraz z żoną dopilnuje, aby nie spotykała się z Justyną, nie umawiała się z nią, nie bywała razem z nią na nabożeństwach. To samo obiecał uczynić z Justyną gospodarz z Gietrzwałdu o tym samym nazwisku, Józef Gross. Wówczas Ks. Weichsel ustąpił i zgodził się, aby dzieci znów modliły się na swoich miejscach. Ponadto opinia wiernych wzięła dzieci w obronę, stwierdzając, że ich zeznania, choć na pozór sprzeczne, nie zawierały

jednak istotnej różnicy. 8 września, w święto Narodzenia Niepokalanej Dziewicy Matka Boża pobłogosławiła źródło w Gietrzwałdzie. 16 września odbyło się poświęcenie i intronizacja figury Niepokalanej Dziewicy w Gietrzwałdzie. W uroczystości wzięło udział 14 kapłanów i około 15 tysięcy wiernych. Podczas odmawiania różańca, od początku tajemnicy drugiej aż do końca piątej trwało ostatnie objawienie. Ostatnie słowa skierowane do dzieci przez Matkę Bożą brzmiały: "Odmawiajcie gorliwie różaniec".

Aprobata Kościoła

Biskup warmiński, Filip Krementz, zwołał specjalną komisję teologów, by gruntownie zbadali sprawę. Komisja teologów przebywała w Gietrzwałdzie już od 20 sierpnia, jeszcze podczas trwania objawień.

Zbadała przede wszystkim osobowość i wiarygodność dziewczynki, a także treść i zgodność ich wypowiedzi oraz oddziaływanie na społeczność. W liczącym 47 stron sprawozdaniu zajęła stanowisko

pozytywne, a dziewczęta określiła jako "bezpretensjonalne, proste, naturalne, dalekie od jakiegokolwiek przebiegłości". Na początku września biskup powołał komisję składającą się z trzech lekarzy, by zbadali wizjonerki podczas objawień. Lekarze orzekli, że symulacja nie wchodzi w rachubę. W czasie objawień u dziewczynki zaobserwowali zwolnienie tętna, utratę ciepłoty w rękach i ramionach, zastygnięcie twarzy. Tymczasem do Gietrzwałdu przybywało coraz więcej pielgrzymów. 7-9 września 1877 roku, podczas trzydniowych obchodów święta Narodzenia Matki Bożej zgromadziło się aż 50 tysięcy ludzi. Wizjonerki uczyły się w szkole prowadzonej przez zakonnicę w Chełmnie. Potem obie wstąpiły do zakonu saryteek. Barbara po 11 latach pobytu w Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia w Paryżu została wysłana na misję do Gwatemali. Była tam dyrektorką szpitala i przełożoną zgromadzenia. 10 września 1967 r. prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński dokonał koronacji obrazu Matki Bożej. 2 czerwca 1970 r. papież Paweł VI nadał kościołowi w Gietrzwałdzie tytuł bazyliki mniejszej. Sto lat po objawieniach, w 1977 r., biskup warmiński Józef Drzazga, na mocy dekretu Prymasa Polski i za pozwoleniem Stolicy Apostolskiej, wydał dekret zatwierdzający objawienia gietrzwałdzkie jako wiarygodne, nie sprzeczujące się wierze i moralności chrześcijańskiej.

www.kosciol.wiara.pl

¹⁶ Masłowsky D., W., *Aforyzmy polskie*, Kęty: Antyk, 2001, s. 46.

KRUCJATA RÓŻAŃCOWA W INTENCJI POKOJU

Milion różańców w intencji pokoju na świecie odmawiają codziennie Filipińczycy. W ciągu 201 dni modlitwą objęte zostaną wszystkie kraje. Różańcowa krucjata za świat rozpoczęła się 10 października 2011 r., a zakończy 30 maja. W tym dniu Filipińczycy modlić się będą za swoją ojczyznę.

Pierwszy różaniec Filipińczycy odmówili za wychodzącą z krwawej wojny domowej Angolę. W ciągu kolejnych dni modlitwą objęte zostały wszystkie kraje Czarnego Łądu, w tym dopiero co powstały Południowy Sudan. Następnie kolej przysłała na Bliski Wschód i Amerykę.

Obecnie każdego dnia milion Filipińczyków modli się za jedno z państw azjatyckich. Proszono m.in. o zaprzestanie prześladowań chrześcijan i przewyciężenie podziałów kastowych w Indiach, dla Pakistanu o tolerancję, która pokona ekstremizmy religijne, a dla Chin o wolność religijną. Różaniec odmawiany jest indywidualnie, a do uczestnictwa w modlitewnej krucjacie za świat Kościół zaprosił także Filipińczyków żyjących na emigracji.

Akcji przyświecają słowa papieża Piusa IX: „Daj mi armię odmawiającą milion różańców dziennie, a zwyciężę świat”. Inicjatywa spotkała się z wielkim odzewem. Abp Antonio Ledesma podkreśla, że „jest to nie tylko okazja do uwrażliwienia na potrzeby ludzi żyjących w innych krajach, ale także do katechezy, ponieważ każdy z uczestników krucjaty dostaje materiały pozwalające lepiej odkryć znaczenie i siłę różańca”.

Modlitwą zostanie objęta także **Polska**. Będzie to miało miejsce **1 maja**, w rocznicę beatyfikacji Jana Pawła II, którego Filipińczycy wspominają jako Papieża Bożego Miłosierdzia. Przyłączmy się do modlitwy w intencji naszej Ojczyzny i pokoju na świecie przynajmniej w tym dniu.

Na podst. materiałów internetowych:
informacja Radia Watykańskiego

1050 ROCZNICA CHRZTU POLSKI

Nowy program duszpasterski Kościoła w Polsce obejmujący lata 2013 do 2017 realizowany będzie pod hasłem: **„Od wiary i chrztu do świadectwa”** – taką decyzję podjęli biskupi zgromadzeni na 357. zebraniu plenarnym KEP w Warszawie.

Wkrótce 1050 rocznica chrztu Polski. Związany z tą rocznicą program duszpasterski rozłożony jest na cztery lata od 2013 do 2017 r. Głównym celem nowego programu duszpasterskiego jest przygotowanie wiernych na 1050. rocznicę chrztu Polski, która wypada w 2016 r.

Program - opracowany przez Komisję ds. Duszpasterstwa KEP kierowaną przez abp. Gądeckiego skoncentrowany jest wokół sakramentu chrztu, tematyki katechumenalnej oraz świadectwa chrześcijańskiego i ma wpłynąć na pogłębienie tożsamości chrzcielnej całego Kościoła katolickiego w Polsce oraz stać się drogą do pełniejszego podjęcia odpowiedzialności za kształtowanie w duchu wiary swego życia: rodzinnego, społecznego i zawodowego..

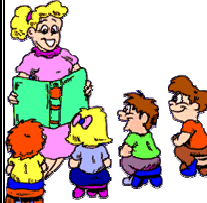
W ramach czteroletniego programu duszpasterskiego poszczególnych latom liturgicznym towarzyszyć będą konkretne tematy oraz hasła. W latach 2013/2014 tematem będzie kerygmat*, hasłem: **„Wierzę w Syna Bożego”**, a symbolem świeca i światło. W latach 2014/2015 tematem będzie nawrócenie, a hasłem **„Nawróćcie się i wiercie w Ewangelię”**. Symbolem będzie krzyż. W latach 2015/2016 tematem będzie chrzest jako nowe życie, hasłem: **„Nowe życie w Chrystusie”**, a symbolem woda i biała szata. Natomiast w latach 2016/2017 tematem będzie świadectwo, hasłem: **„Idźcie i głosćcie!”**, a symbolem olej i namaszczenie.

Ogólnopolskie obchody jubileuszu 1050-lecia chrztu Polski rozpoczną się w 2015 r. a do udziału w ich poznańskiej części (jako miejsca, gdzie rozpoczął się chrzest) zaproszony został przez metropolitę poznańskiego Ojciec Święty Benedykt XVI. Równocześnie skierowane zostało doń zaproszenie przez kard. Stanisława Dziwisza do Krakowa, gdzie mógłby przybyć w przypadku gdyby zapadła decyzja organizacji tam Światowych Dni Młodzieży.

Jakub Szymczuk
Gość Niedzielny

*Kerygmat - głoszenie podstawowych prawd Ewangelii, nauczanie apostoelskie, przepowiadanie, ogłaszanie zbawienia dokonanego w Jezusie.

	
Fashion	
ULDASZYŃSKIEGO 16 33 - 340 STARY SĄCZ	
Czynne:	
pn. 14 - 19	
wt. - pt. 9 - 17	
sob. 8 - 14	
Salon Fryzjerski Gabriela Stawiarska kom. 695 785 434	Stylizacja Paznokci Renata Stawiarska kom. 697 623 965

	ZAPRASZAMY do Niepublicznego Przedszkola Muzycznego oraz Świetlicy środowiskowej w Gołkowicach Górnych!!!
	
✿ Proponujemy zajęcia edukacyjne zgodne z podstawą programową wychowania przedszkolnego a ponadto: naukę śpiewu, tańca, rytmikę, naukę gry na instrumentach, religię, język angielski oraz możliwość skorzystania z pomocy logopedy. ✿ Dzieciom korzystającym z świetlicy zapewniamy odbiór ze szkoły i pełną opiekę pedagogiczną w placówce. ✿ Wszystkim dzieciom oferujemy gorące posiłki. ✿ Godziny funkcjonowania do uzgodnienia.	
Ze względu na sprawy organizacyjne zapisy trwają do 15 maja 2012 r.	
Zainteresowanych prosimy o kontakt z panią Małgorzatą Banach pod nr tel: 513432904	

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,
Anna i Grzegorz Gorcowski, Sylwia Korona - Sowińska,
Agata Szlęk, Mariusz Łomnicki.
e-mail: echo.parabiolet@interia.pl
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 - 388 Gołkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl

Wydarzenia parafialne

4 marca 2012

Imieniny Ks. Proboszcza Kazimierza Koszyka

22 marca 2012

Rozpoczęcie piątego sezonu budowy nowego kościoła

25 – 28 marca 2012

Wielkopostne rekolekcje parafialne

4 marca 2012

Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana Jezusa

